

## USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobkyně: **I. D.**

bytem X

zastoupena Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.  
sídlem Kovářská 939/4, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**

sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

v řízení o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č. j. MV-7908-10/OAM-2021,

takto:

Věc se postupuje Městskému soudu v Praze.

### Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta její žádost o určení statusu osoby bez státní příslušnosti podle Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti vyhlášené pod č. 108/2004 Sb. m. s. (dále jen „Úmluva o právním postavení osob bez státní příslušnosti“).
2. Žalobou napadené rozhodnutí se věcně týká problematiky určení státní příslušnosti a nelze jej považovat za rozhodnutí o mezinárodní ochraně ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) a e) ve spojení s § 8 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Jak dovodil Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 15. 9. 2010, č. j. Nad 42/2010 - 37: **„Ustanovení § 32 zákona o azylu je však obsaženo v jeho části první, hlavě IV, která upravuje soudní přezkum rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Rozhodnutím ministerstva ve věci mezinárodní ochrany se přitom pro účely zákona o azylu rozumí rozhodnutí vydaná podle § 15 nebo § 15a zákona o azylu a rozhodnutí o udělení azylu, rozhodnutí o udělení nebo prodloužení doplňkové ochrany, rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, rozhodnutí o zastavení řízení, rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné a rozhodnutí o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany (§ 2 odst. 12 zákona o azylu). Jedná se přitom o taxativní výčet rozhodnutí vydávaných ve věci mezinárodní ochrany. Za rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nelze proto považovat jiná rozhodnutí, která výsledkem řízení o udělení mezinárodní ochrany nejsou, byť s takovým řízením bezprostředně souvisejí. Takto se ostatně již Nejvyšší správní soud vyjádřil mnohokrát a tento právní názor je tak možné považovat za ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek**

*Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2007, č. j. 9 Aps 5/2007 - 63, publikovaný pod č. 1459/2008 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu z 22. 11. 2007, č. j. 9 Aps 6/2007 - 71, rozsudek Nejvyššího správního soudu z 11. 12. 2007, č. j. 2 Aps 4/2007 - 111 a rozsudek Nejvyššího správního soudu z 23. 1. 2008, č. j. 3 Aps 1/2007 - 76)*“ [zvýraznění doplněno Krajským soudem v Praze]. Z uvedeného je zřejmé, že nespadá-li rozhodnutí správního orgánu do množiny rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, neuplatní se při jeho soudním přezkumu § 32 zákona o azylu. Proto ani v nyní posuzované věci, kdy žaloba směřuje proti rozhodnutí o postavení osoby bez státní příslušnosti, nelze užít speciální úpravu místní příslušnosti soudu ve smyslu § 32 odst. 3 zákona o azylu, nýbrž úpravu obecnou.

3. Soud si je vědom, že v řízení o žádosti o přiznání statusu osoby bez státní příslušnosti se postupuje analogicky podle zákona o azylu, jak opakovaně dovodila judikatura (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2020, č. j. 10 Azs 347/2020 - 25, či ze dne 12. 3. 2019, č. j. 4 Azs 365/2018 - 74). Zmiňovaná judikatura se ovšem týkala užití analogie v důsledku absence právní úpravy pro problematiku osob bez státní příslušnosti, jejím smyslem tudíž bylo zaplnit mezeru v právu. V případě otázky soudního přezkumu rozhodnutí týkajícího se postavení osoby bez státní příslušnosti se však o mezeru v právu zjevně nejedná, neboť pro oblast soudní ochrany veřejných subjektivních práv příslušná právní úprava existuje právě v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Pro určení místní příslušnosti soudu včetně jeho obsazení (senátem či samosoudcem) tudíž není užití zmiňované judikatorní analogie na místě (nadto soud ani obecně nepovažuje za vhodné aplikovat analogii na principy určení zákonného soudce).
4. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že pro určení soudu příslušného k projednání žaloby je na místě vyjít z obecného ustanovení § 7 odst. 2 věty s. ř. s., tedy se uplatní obecné pravidlo, že k řízení je místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. Na tom nic nemění skutečnost, že žalovaný chybně poučil žalobkyni o možnosti podat proti napadenému rozhodnutí žalobu ke „*krajskému soudu, v jehož obvodě je žalobce v den podání žaloby hlášen k pobytu*.“
5. Správním orgánem rozhodujícím v prvním stupni je zde přímo žalovaný, jenž má sídlo na území hlavního města Prahy, tedy v obvodu Městského soudu v Praze (viz bod 1 přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů). Krajský soud v Praze proto věc podle § 7 odst. 6 věty první s. ř. s. postoupil Městskému soudu v Praze jakožto soudu věcně a místně příslušnému.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 26. května 2021

**JUDr. Věra Šimůnková, v. r.**  
předsedkyně senátu